

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 5114208475
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5114208475.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IRIDIS s.r.o., so sídlom Sladovnícka 2557/13, 917 01 Trnava, IČO: 47 895 942, zast. In Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 863 351, proti žalovanému 1/: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, so sídlom kancelárie Revolučná 10, 010 01 Žilina, IČO: 36 865 265, správca úpadcu SSIM-OC, a.s., so sídlom Výsokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, IČO: 36 437 921, žalovanému 2/: DAFL, s.r.o., so sídlom Výsokoškolákov 33A, 010 08 Žilina, IČO: 44 965 044, zast. ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, o určenie neplatnosti právneho úkonu a neúčinnosti právneho úkonu, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 14CoKR/9/2018-209 zo dňa 28. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú proti žalobcovi p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 11Cbi/4/2014-146 zo dňa 12. októbra 2017 žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru uzatvorenú dňa 1. októbra 2012 medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim (ďalej len „Zmluva“) ako i žalobu o určenie neúčinnosti tejto zmluvy zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania.

2. Uznesením zo dňa 3. mája 2016, č. k. 11Cbi/4/2014-89 pripustil zmenu pôvodného žalobcu (DLM - INTER PRODUCT, s.r.o., Trnava) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 9. októbra 2015, ktorou pôvodný žalobca postúpil pohľadávku na s.r.o. IRIDIS vo výške 490 000,- eur.

3. Okresný súd v novom konaní po vykonanom dokazovaní konštatoval, že predmetom konania je žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu a zároveň žaloba o určenie neúčinnosti totožného právneho úkonu voči veriteľom úpadcu v konkurze. V žalobnom návrhu boli uplatnené dva odlišné nároky - neplatnosť a neúčinnosť totožného právneho úkonu, založené na odlišných hmotnoprávných predpokladoch s odlišným okruhom pasívne legitimovaných subjektov.

4. Žalobca dôvod neplatnosti Zmluvy vymedzil tvrdením, že bola uzatvorená po potvrdení reštrukturalizačného plánu dlžníka v rozpore s jeho záväznou časťou z hľadiska dojednaného spôsobu zaplatenia kúpnej ceny zohľadňujúceho žalovaným 2/ uhradené preddavky na kúpnu cenu, čo reštrukturalizačný plán vo svojej záväznej časti nepredpokladal. Podľa žalobcu si tak žalovaný 2/ mal pohľadávku prihlásiť v reštrukturalizácii dlžníka, čo neurobil, v dôsledku čoho sa stala jeho pohľadávka nevymáhateľnou, avšak následne bola v rozpore s reštrukturalizačným plánom a ustanoveniami ZKR započítaná na zaplatenie kúpnej ceny. Na rovnakom skutkovom základe vymedzoval žalobca aj ukracujúci charakter Zmluvy podľa § 57 ods. 4 ZKR.

5. Podľa názoru okresného súdu žalobca pri vymedzení dôvodu neplatnosti a zároveň dôvodu ukracujúceho charakteru Zmluvy vychádzal z nesprávneho predpokladu o existencii pohľadávky žalovaného 2/, ktorá mala byť v reštrukturalizácii prihlásená. Žalobca túto pohľadávku žalovaného 2/ náležite skutkovo nevymedzil, pričom podľa okresného súdu možno mať na základe skutkových okolností za to, že žalobca mal na mysli pohľadávku žalovaného 2/ na vrátenie zaplatených preddavkov na kúpnu cenu zaplatenú na základe Zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru, na základe ktorej došlo následne k uzavretiu Zmluvy. V konaní nebolo sporné zaplatenie preddavkov 1 až 6, ani to že Zmluva o budúcej zmluve nezanikla, nebola zrušená a na jej základe došlo k uzavretiu Zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru medzi úpadcom a žalovaným 2/. V konaní nebolo preukázané, že by v čase prebiehajúcej reštrukturalizácie dlžníka mal žalovaný 2/ voči a.s. SSIM-OC pohľadávku, ktorú by mal prihlásiť podľa § 120 a nasl. ZKR.

6. Okresný súd vyslovil, že spôsob zaplatenia kúpnej ceny v prevažnej časti formou preddavkov nebol sporný, ani skutočnosť, že dojednaná kúpna cena zodpovedala čl. 20.5.1 reštrukturalizačného plánu dlžníka a na jej uzatvorenie bol udelený súhlas dozorného správcu. V dojednanom spôsobe zaplatenia kúpnej ceny nedošlo k právnomu úkonu započítania vzájomných pohľadávok medzi úpadcom a žalovaným 2/, ktoré by mohlo poškodiť veriteľov v konkurze, resp. žalovaného 2/ voči ostatným veriteľom zvýhodniť. Hoci reštrukturalizačný plán nemal výslovné ustanovenia o zohľadňovaní preddavkov na kúpnu cenu, neznamená, že žalovaný 2/ by mal opätovne plnú kúpnu cenu zaplatiť.

7. Okresný súd uzavrel, že na skutkovom základe tvrdenom žalobcom nemožno konštatovať neplatnosť Zmluvy, ani jej ukracujúci charakter a žalobca tak nepreukázal tvrdené dôvody neplatnosti právneho úkonu ani ukrátenie veriteľov podľa § 57 ods. 4 ZKR. Z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovaným náhradu trov konania.

8. Žalobca podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. K otázke naliehavého právneho záujmu uviedol, že sa domáha určenie neplatnosti právneho úkonu a odvodzuje ho od toho, že nemá iný prostriedok právnej ochrany a je vylúčené domáhať sa priamo plnenia. Podľa odvolateľa započítaním preddavkov na kúpnu cenu došlo k ukráteniu veriteľov, preto má naliehavý právny záujem na tomto určení. Zastáva názor, že k zaplateniu kúpnej ceny nedošlo v zmysle reštrukturalizačného plánu, ktorý bol schválený súdom, preto ide o absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

9. Žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) sp. zn. 9Sžso/84/2014, podľa ktorého „Záväzná časť plánu obsahuje určenie všetkých práv a záväzkov, ktoré majú účastníkom podľa plánu vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť, pričom ako vyplýva z § 132 ods. 1 ZKR, po potvrdení plánu súdom, je plán záväzný pre všetkých účastníkov“. Podľa názoru žalobcu, okresný súd nesprávne právne posúdil ustanovenia týkajúce sa reštrukturalizačného plánu, a to konkrétne v jeho záväznej časti. Podľa žalobcu z reštrukturalizačného plánu úpadcu vyplýva, že sa možnosť započítania preddavku vylučuje, nakoľko z plánu plynie iba pripustenie uhradenia kúpnej ceny za nehnuteľnosť platbou vo forme bezhotovostného prevodu na účet úpadcu, a to vo výške minimálnej ceny uvedenej v pláne. Uvádza, že započítanie preddavku na kúpnu cenu je neprípustné a v rozpore s reštrukturalizačným plánom, a preto ide podľa § 39 Občianskeho zákonníka o neplatný úkon. Žalovaný 2/ si mal preddavky prihlásiť do reštrukturalizačného konania. Započítaním preddavkovej platby

žalovaného 2/ nebola reálne zaplatená kúpna cena, čím boli znížené aktíva úpadcu a zároveň bol zvýhodnený tretí subjekt - žalovaný 2/. Týmto postupom došlo k ukráteniu pohľadávok veriteľov a porušeniu reštrukturalizačného plánu. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

11. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok je vecne správny a okresný súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania. Odvolanie považuje za nedôvodné a neopodstatnené, pretože žalobca nepreukázal existenciu hmotnoprávneho základu pre záver o neplatnosti, resp. neúčinnosti právneho úkonu zmluvy a takýto základ nepredstavujú ani dôvody uvedené v odvolaní, ktoré sú totožné s dôvodmi podanej žaloby. V konaní nebola preukázaná existencia pohľadávky, ktorú by bol žalovaný 2/ mal prihlásiť do reštrukturalizačného konania. Žalovaný 2/ nadobudol nehnuteľnosť dobromyseľne, pričom kúpna cena zodpovedá cene a podmienkam v reštrukturalizačnom pláne. Spôsob úhrady formou započítania preddavku nie je v rozpore s reštrukturalizačným plánom a nemá za následok neplatnosť právneho úkonu. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

12. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania a v medziach odvolacích dôvodov podľa § 379, § 380 ods. 1 C. s. p a ako vecne správny ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

13. Odvolací súd za aplikácie § 387 ods. 1 C. s. p. sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach naň odkázal (viď uznesenie Ústavného súdu SR pod sp. zn. IV. ÚS 350/09, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, 1Cdo/147/2011).

14. Námetka skutkových záverov vznesená v odvolaní vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie a v tejto súvislosti odkazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/204/2009 (uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (I. ÚS 97/97). Odvolací súd vyslovil, že napadnuté rozhodnutie sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami a vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. Podľa odvolacieho súdu neobstojí ani námetka o nesprávnom právnom posúdení veci.

15. K námetke platenia kúpnej ceny formou preddavkov odvolací súd s odkazom na dojednania v Zmluve o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru, zaujal názor, že preddavok na zaplatenie kúpnej ceny je plnením poskytnutým pred uzavretím zamýšľanej zmluvy, ktoré možno hodnotiť ako zálohu podľa § 498 Občianskeho zákonníka a takáto záloha zodpovedá čiastočnému plneniu záväzku zo zmluvy, ktorá má byť následne uzavretá. Preddavok preto predstavuje dôvodne vyplatenú platbu zakotvenú zmluvou o budúcej zmluve a nenadobudol povahu pohľadávky, ktorý by mala byť žalovaným 2/ uplatnená v reštrukturalizačnom konaní. Odvolací súd sa stotožnil aj s názorom okresného súdu, že zmluva o budúcej zmluve nebola zrušená, nezanikla a na jej základe bola uzavretá Zmluva o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru dňa 1. októbra 2012. V čase reštrukturalizácii dlžníka tak nie je možné konštatovať, že by na strane žalovaného 2/ bola daná pohľadávka, ktorú by bol povinný v reštrukturalizácii prihlásiť.

16. K námetke žalobcu, že takáto forma úhrady kúpnej ceny je v rozpore s reštrukturalizačným plánom, odvolací súd zdôraznil, že zaplatenie kúpnej ceny spôsobom dohodnutým v zmluve o budúcej zmluve a následne uzavretej Zmluve o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru, nebolo reštrukturalizačným plánom vylúčené a kúpna cena zodpovedala reštrukturalizačnému plánu a s

prevodom vyslovil súhlas aj dozorujúci správca. Odvolací súd zaujal stanovisko aj na odkaz na rozhodnutie 9Sžso/84/2014 a uviedol, že dohodnutý spôsob zaplataenia kúpnej ceny potvrdený reštrukturalizačný plán nevyučoval, preto túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

17. K námietke zvýhodnenia žalovaného 2/ v dôsledku započítania preddavkovej platby na kúpnu cenu, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uviedol, že nedošlo k takému úkonu, ktorý by mohol poškodiť veriteľov, resp. zvýhodniť žalovaného 2/ voči ostatným veriteľom. Za situácie, kedy nebolo zistené, že by žalovanému 2/ v čase relevantnom na prihlasovanie pohľadávok svedčila akákoľvek pohľadávka, ktorej obsahom by bolo vrátenie zaplataených preddavkov žalovanému 2/, bol žalovaný 2/ povinný na základe uzatvorenej zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru doplatiť kúpnu cenu a túto povinnosť splnil. Zaplataenie preddavku na kúpnu cenu nie je možné bez ďalšieho považovať za pohľadávku uplatniteľnú voči dlžníkovi, a preto nie je možné ani hovoriť o zvýhodňujúcom úkone započítania, ak boli preddavky zaplataené na úhradu dojednanej kúpnej ceny. Vo vzťahu k odporovateľnosti právneho úkonu zmluvy odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie, nemožno konštatovať jej ukracujúci charakter podľa § 57 ods. 4 ZKR. Zároveň odvolací súd odkázal na rozhodnutia sp. zn. 13CoKR/40/2016 a 14CoKR/20/2016, ako obdobné rozsudky a nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. IV. ÚS 300/06.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.

19. Žalobca podal v zákonnej lehote dovolanie podaním zo dňa 18. septembra 2018 podľa § 421 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. v spojení s § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. V dovolaní odkázal na znenie Zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru, ktorej predmetom bol predaj bytu a nebytového priestoru v k.ú. J.a za dohodnutú kúpnu cenu 106 739,57 eur, splatenú preddavkami. V dovolaní vyjadril nesúhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu v súvislosti s posúdením reštrukturalizačného plánu, a to jeho záväznej časti v čl. 17.6. až 17.9., ktoré podľa neho, aj keď neupravujú započítanie preddavku na kúpnu cenu za prevod kúpy, neznamená to, že toto započítanie je povolené. Zastáva názor, že ak nie je spôsob úhrady kúpnej ceny nehnuteľnosti v reštrukturalizačnom pláne neupravený, že je zakázaný. Trvá na tom, že odvolací súd nesprávne právne posúdil ustanovenia záväznej časti reštrukturalizačného plánu, čo považuje za dovolací dôvod podľa § 421 písm. c/ C. s. p. Otázku, či porušenie reštrukturalizačného plánu zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu uzatvoreného v rozpore s reštrukturalizačným plánom, nebola v rozhodovacej praxi súdu vyriešená, čo zakladá dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 písm. b/ C. s. p. Ďalej uviedol, že započítanie kúpnej ceny predstavuje zvýhodňujúci právny úkon, ktorým sa ukrátilo uspokojenie prihlásených pohľadávok a došlo k zvýhodneniu žalovaného 2/, ktorí si pohľadávky neprihlásil do konkurzu. Navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

20. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súdy sa v rozhodnutiach dostatočne a hodnoverne vysporiadali s argumentáciou žalobcu, považuje rozhodnutia za správne a navrhol dovolanie zamietnuť.

21. Žalovaný 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p. dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

23. Na odôvodnenie dovolací súd uvádza, že podľa ustanovenia § 428 C. s. p. musí dovolateľ v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť aj to, z akých dôvodov považuje rozhodnutie za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa domáha (dovolací návrh).

23.1. Dovolanie bolo podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex a aj za účinnosti C. s. p. treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver, aktuálny aj za súčasnej právnej úpravy, v

zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

23.2. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno interpretovať rozširujúco, namieste je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/348/2013, 3Cdo/208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprisnenými podmienkami prípustnosti. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

23.3. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ust. § 420 a § 421 C. s. p.

23.4. Dovolanie prípustné podľa ust. § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

23.5. Podľa § 440 C. s. p. je dovolací súd dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní a je procesnou povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod.

24. Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov v § 421 ods. 1 C. s. p. je taxatívny. Všetky dôvody dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom v rozhodnutí odvolacieho súdu.

24.1. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého dovolateľ vymedzuje z ust. § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam. Závery o prípustnosti, či neprípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dovolacích dôvodov uvedených dovolateľom (§ 432 C. s. p.). Z tohto vyplýva, že výsledok posúdenia dovolania je podmienený tým, ako dovolateľ konkretizuje a doloží, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky.

25. Žalovaný prípustnosť dovolania vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p.

25.1. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. by mal dovolateľ:

- Konkretizovať právnu otázku riešenú dovolacím súdom a uviesť ako ju riešil
- Vysvetliť (a označením rozhodnutia Najvyššieho súdu SR doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky dovolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- Uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

25.2. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevyvedie právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, o ktorej sa podľa jeho názoru dovolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. Ak uvedené predpoklady absentujú, dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a dovolací súd a v tejto súvislosti ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky, v opačnom prípade by uskutočnil

dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p..

25.3. V predmetnej veci dovolateľ v dovolaní uviedol len všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo pred prvoinštančným a odvolacím súdom, avšak neoznačil rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd (viď R 83/2018, 3Obdo/42/2018).

25.4. Dovolateľ vyslovil názor, že odvolací súd nesprávne právne posúdil ustanovenia týkajúce sa záväznej časti reštrukturalizačného plánu, v ktorého záväznej časti sa musia uviesť všetky práva a povinnosti, ktoré podľa plánu vznikajú, zanikajú alebo sa menia. Ak spôsob zaplatenia kúpnej ceny nehnuteľnosti v podobe započítania zaplatených preddavkov nebol v reštrukturalizačnom pláne upravený, nie je možné takúto úhradu podľa žalobcu akceptovať, teda takéto konanie je v rozpore so zákonom a takýto úkon je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

25.5. Dovolací súd odkazuje na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého prípustnosť dovolania nie je viazaná na odklon odvolacieho súdu od akéhokoľvek rozhodnutia najvyššieho súdu, ale len takého, v ktorom rozhodoval ako súd dovolací. V rozhodnutí najvyššieho súdu (správne kolégium), na ktoré dovolateľ odkazuje je rozhodnutím, v ktorom najvyšší súd rozhodoval ako súd odvolací.

25.6. Dovolací súd prijal názor, že z podaného dovolania nie je možné vyvodiť, aká právna otázka mala byť konkrétnym rozhodnutím riešená, ani v čom by mal spočívať odvolacieho súdu od právneho záveru rozhodnutia. Dovolací súd dospel k záveru, že žalobca nevymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. a dovolanie v časti namietaného odklonu od rozhodovania najvyšším súdom, nie je prípustné.

26. Dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ktorý žalobca v dovolaní uplatnil znamená, že právna otázka nastolená v dovolaní, ktorú má dovolací súd riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. Pre posúdenie, či ide o kľúčovú právnu otázku pre rozhodnutie vo veci samej, teda aj posúdenia prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, ale výlučne záver súdu, ktorý rozhoduje o dovolaní (pozri aj 3Obo/28/2018). Tomuto musí zodpovedať aj argumentácia dovolateľa spočívajúca vo vymedzení prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia a rovnako aj uvedenie právnej argumentácie, ako mal súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky (rozhodujúcej pre rozhodnutie vo veci), ale aj na to, aby právna otázka mala oporu v konkrétnom spore a určitý spôsob jej riešenia priamo vyplýval z rozhodnutí súdov nižšieho stupňa. Dovolateľom uplatnené právne posúdenie predmetnej otázky vychádza z vyriešenie niekoľkých na seba naväzujúcich otázok, konkrétne, či zohľadnenie zálohových platieb na kúpnu cenu, napriek tomu, že reštrukturalizačný plán takýto spôsob zaplatenia kúpnej ceny nepredpokladá znamená, že Zmluva je s ním v rozpore, čím dochádza k jeho porušeniu. Ak by odpoveď na túto otázku mala byť kladná, nasledovala by potreba zodpovedania otázky, či je takéto porušenie zároveň porušením zákona a až následne by nasledovalo zodpovedanie otázky, či takéto porušenie, je zároveň porušením zákona. Až následne by nasledovalo zodpovedanie otázky, či takéto porušenie je porušením zákona, ktoré by sa následne posudzovalo v zmysle, či ide o rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ reštrukturalizačný plán neriešil otázku možnosti započítania vopred zaplatených preddavkov na kúpnu cenu resp. tento postup výslovne nezakazoval, tak tento právny stav nie je okolnosťou, z ktorej by mala byť vyvodzovaná neplatnosť pre rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka.

27. Tak ako dovolateľ vymedzil právnu otázku (či porušenie reštrukturalizačného plánu zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu uzatvoreného v rozpore s reštrukturalizačným plánom, musí dovolací súd konštatovať, že jej vyriešenie nebolo rozhodujúce pre právne posúdenie veci. Súdy v predmetnej veci nevyslovili rozpor uzavretej Zmluvy s reštrukturalizačným plánom. Zodpovedanie otázky, či porušenie reštrukturalizačného plánu zakladá alebo nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu uzatvoreného v rozpore s reštrukturalizačným plánom, žiadnym spôsobom neovplyvní napadnuté rozhodnutie bez súčasného vyriešenia otázky, či konkrétny právny úkon je alebo nie je v rozpore s reštrukturalizačným plánom. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi tak, ako ich dovolateľ vymedzí (§ 440 C. s. p.) a nemôže pristúpiť k posudzovaniu otázky, ktorú samotný dovolateľ jednoznačne neurčil, inak by sa uskutočnil procesne neprípustný dovolací prieskum priečiaci sa novej

konceptii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania v C. s. p. Dovolateľom nastolená otázka nezodpovedá skutkovému stavu zistenému konajúcimi súdmi a nesúvisí s rozhodovaným sporom, čo má za následok neprípustnosť dovolania aj v tejto časti.

28. K dovolateľom tvrdenému nesprávnemu právnemu posúdeniu ukracujúceho právneho úkonu, ku ktorému malo dôjsť započítaním preddavkov kúpnej ceny žalovaným 2/, čím sa majetok úpadcu znížil (dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), dovolací súd vyslovil názor, že ani v tejto otázke nie je zrejmé, aké právne posúdenie vo veci konajúcimi súdmi vo vzťahu k § 151 md Občianskeho zákonníka, považuje dovolateľ za nesprávne. Súdy sa uvedeným ustanovením pri rozhodovaní nezaoberali, pretože žalobca nie je zabezpečeným veriteľom a zabezpečený veriteľ úpadcu ani nie je stranou v tomto spore. Dovolací súd navyše dodáva, že ani prípadná samotná polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu, alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C. s. p., resp. § 432 ods. 2 C. s. p. (napr. 3Cdo/74/2017). Podľa dovolacieho súdu ani v tejto časti dovolania dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod zákonom predpokladaným spôsobom.

29. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ a f/ C. s. p. odmietol ako neprípustné.

30. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.